

[H. C. Hansen.]

kede mig — jeg forstod, at han faktisk beundrede, at jeg stadig var i besiddelse af gode og varige interesser, og jeg forstod, at det var statsministerens egne tidligere taler; han tænkte på. Sådan har jeg nu ikke opfattet det. Jeg indrømmer, at der for mig mere har været tale om pligt end om interesse — det tør jeg nok sige. Men en pligt kan jo give en interesse for at læse, hvad der er sagt i en større sammenhæng, og jeg må sige, at jeg har haft megen glæde af at læse den højtærede statsministers tale. Jeg vil dog ikke opfordre den højtærede statsminister til selv at læse den igennem, for der er ingen grund til, at han skal ærgre sig hele aftenen over, at han virkelig sagde sådan ved en tidligere lejlighed.

Jeg forstår, at der ingen grund var for mig til at nære bekymring for samarbejdet i regeringen. Det tager jeg til efterretning. Helt ønsketænkning har det ikke været for mit vedkommende. Jeg var medlem af hudeordningsudvalget, højtærede statsminister, og det kan måske begrunde, at jeg ud fra en fejlvurdering af forholdene er kommet til den betragtning, som jeg har fremført i dag.

Den højtærede statsminister sagde, at når forliget ikke var omfattende nok, var det oppositionens skyld. Jeg synes, det ligger sådan lige på yderkanten af, hvad en statsminister skal sige. Jeg citerede af den højtærede statsministers oktobertale bemærkningerne, der lød som følger — et kort citat —:

„Det er klart, at situationen pålægger os alle at vise hensyn, men uanset hvilken sammensætning eller farve regeringen har, er det i første række den, der skal vise sine evner til at komme med forslag, der har mulighed for at blive gennemført.“
Gælder det kun, når der sidder en socialdemokratisk regering, eller gælder det også, når den højtærede statsminister er chef for regeringen? Jeg går ud fra, at det gælder, og så kan vi vist være fri for den slags betragtninger over, hvad der er oppositionens skyld. Der er gennemført et forlig; det forlig kunne godt have set anderledes ud. Det er ingen hemmelighed i denne sal, at der var muligheder for at slutte et trekantet forlig; da forhandlingerne i sin tid fandt sted i statsministeriet mellem regeringspartierne og socialdemokratiet. Det ville statsministeren ikke. Forliget blev derfor anderledes, da det kom til behandling her i salen. Det ved enhver, det har vi drøftet en gang tidligere, det er der ingen grund til at ofre mange bemærkninger på.

Lønstigningerne skal jeg ikke gøre nogen bemærkning om. Jeg henstiller til den højtærede statsminister, at han ser på den tabel over forskydningerne i de personlige indtægter, der findes i den økonomiske årsoversigt på side 12, så kan han senere gøre sig sine betragtninger over, hvorvidt de synspunkter, han gjorde gældende om lønindtægterne, er så overbevisende, som han selv mener.

Løvrigt forstod jeg på den højtærede statsminister, at han mente, at hvis ikke denne årsoversigt var blevet udsendt, havde vi været svagt stillet i dag, og det erkender jeg uden videre; det ville vi have været sagligt. Jeg mener min tak til den højtærede finansminister for, at denne årsoversigt er udarbejdet og omsendt, alvorligt. Jeg mener, det er rigtigt, vi har dette materiale. Jeg synes, det er et særdeles værdifuldt materiale, men det er unægteligt et materiale, som er af en sådan beskaffenhed, at jeg synes, det bør være læsestof, ikke blot for os i oppositionen, men også i regeringspartierne og i regeringen, for der står mange væsentlige ting deri.

Når f. eks. den højtærede statsminister vender sig imod en vending — jeg forstod i De samvirkende Fagforbunds udtalelse — om, at regeringens pengepolitik truer beskæftigelsen, må jeg for det første sige, at jeg erindrer ikke denne udtalelse i enkeltheder, men sætningen er jo ikke forkert; den står på en anden måde i finansministerens årsoversigt. (*Finansministeren* [Thorvil Kristensen]: Det er en mild omskrivning!). Nej, nu skal den højtærede finansminister passe en lille smule på, for den står nemlig deri. På side 92 og side 126 i årsoversigten står omtalt beskæftigelsen, og hvis den højtærede statsminister erindrer, hvad jeg sagde, vil han vide — og den højtærede finansminister forhåbentlig også —, at det var ikke en omtale af den øjeblikkelige beskæftigelsessituation, men det var en omtale af de beskæftigelsesudsigter, som hans årsoversigt og som hans tale til en vis grad måtte forudse. Disse beskæftigelsesudsigter findes omtalt på side 92, hvor det anføres, at der formentlig vil blive en vis stigning i arbejdsløsheden. Beskæftigelsen findes ikke direkte omtalt på side 126, men den mærkbare likviditetsformindskelse, som vil komme i løbet af året, er omtalt på side 126, og den har naturligvis forbindelse med hele beskæftigelsessituationen.

At den højtærede statsminister roligt sætter sin regerings arbejde op mod den foregående regerings, synes jeg er så selvfølgelig og naturligt; det kan vi ikke komme